

Jam session

Mar Jiménez

marjimenez_avui@hotmail.com

ORGULL GAI
(SENSE
GUETOS)

Aquesta setmana s'han celebrat els actes, manifestació inclosa, amb motiu del Dia de l'Alliberament Gai. Uns actes que enguany han tingut una rellevància especial a casa nostra, ja que s'han complert 30 anys de la primera manifestació gai a Barcelona. Moltes coses han canviat des d'aleshores, sobretot pel que fa al reconeixement legal i institucional de l'homosexualitat. De fet, s'ha comentat (i també criticat) àmpliament que la Generalitat s'hagi sumat a les celebracions penjant la bandera amb l'arc iris a les conselleries que formen part del pla interdepartamental per a la no-discriminació de persones homosexuals i transsexuals.

En efecte, a Catalunya, i també a Espanya, s'ha progressat moltíssim pel que fa als drets de les persones homosexuals. Hi ha hagut avenços legals extraordinaris, com el reconeixement del matrimoni homosexual o del dret a l'adopció. Però al contrari del que acostuma a passar, la societat s'ha quedat enrere, i des de molts sectors es contemplen aquestes lleis com una aberració. No parlo ja de la jerarquia eclesiàstica, sinó d'aquells i aquelles que presumeixen de tolerància (quin terme més esnob!) i que quan s'han de relacionar amb alguna persona homosexual reaccionen amb actituds cavernícoles. A més, no ho oblidem, encara s'ha d'avançar molt en el respecte envers les dones homosexuals, que estan doblement mal vistes: primer, per ser dones, i segon, per ser homosexuals (o a l'inrevés, tant és!).

Tanmateix, benvolgudes lectores i lectors, encara hi ha molta feina a fer per normalitzar el fet homosexual. I en aquesta tasca els col·lectius homosexuals hi tenen un paper molt important. Sobretot a l'hora d'evitar que, tal com passa any rere any, hi hagi (algunes) manifestacions i festes a favor dels drets dels homosexuals que transmetin una imatge que no s'adequa a la realitat. La profusió de locas, la hiperbòlica ostentació (homo)sexual d'alguns i algunes, i una sobredosi d'histrionisme transmeten una imatge "guetitzada" que no contribueix a la normalització i posa barreres entre (alguns) homosexuals i la resta de la societat.

L'hora del tallat

Francesc Puigpelat

'Desperta ferro' a Madrid

Aquesta setmana s'ha pogut sentir a Madrid, ben alt i ben fort, el crit de guerra almogàver, *Desperta ferro*. Ara: que el lector no s'entusiasmi. No ha estat Montilla que hi ha anat amb ganes de brega contra ZP pel caos de Renfe, ni Puigercós per exigir el desenvolupament de l'Estatut, ni tan sols Duran i Mas per pidolar un ministeri. No. L'actitud dels polítics catalans a Madrid és mesquina i servil: exactament l'oposada a l'esperit triomfador que inspira el *Desperta ferro*.

Aquest crit s'ha sentit durant els funerals pels soldats espanyols morts en un atemptat al Líban. L'acte va tenir lloc a la caserna de la Brigada Paracaigudista (Bripac) a Paracuellos. Llegeixo, en una crònica de l'acte: "Les veus ressonants dels soldats van estremir el pati d'armes de la caserna de la Bripac, presidit per l'estàtua d'un almogàver, tropa d'incursió en terra enemiga, al crit de *Desperta ferro*".

És a dir, que a Madrid no solament s'han apropiat dels impostos que paguem, sinó també del nostre crit de guerra més popular. Com que la cosa em genera curiositat, investigo una mica a Internet i trobo unes quantes informacions interessants. La brigada paracaigudista Almogàvers VI va ser creada el 1953, i actualment la formen tres banderes: Roger de Flor (la primera), Roger de Lauria i Ortiz de Zárate.

En un web de l'exèrcit espanyol, hi trobo més explicacions. La bandera de la companyia Roger de Flor és "en campo de plata, flor de lis de gules (rojo)", i es justifica així: "Está tomado del escudo de armas de D. Roger de Flor; jefe de la Gran Compañía Catalana de los Almogávares, en las campañas de Italia y Anatolia en los siglos XIII y XIV". A Roger de Llúria se'l descriu com a "jefe de la Gran

“A Madrid no solament s'han apropiat dels impostos que paguem, sinó també del nostre crit de guerra més popular”

Compañía Catalana de los Almogávares en las campañas de Italia y Cataluña en los siglos XII y XIV".

De tot plegat, a més, dedueixo que l'estàtua de l'almogàver que hi ha al pati de la caserna de Paracuellos deu ser la de Roger de Flor. I una curiosíssima conclusió: a tot Catalunya, que jo sàpiga, no hi ha cap estàtua dedicada al que fou mític cabdill dels almogàvers i gran duc de l'imperi de Constantinoble. En canvi, n'hi ha una a Madrid.

Fa quatre anys, vaig fer una minicampanya perquè el 2003, en ocasió del 700 aniversari de l'arribada dels almogàvers a Constantinoble, se celebrés un Any Almogàver o alguna cosa semblant. L'interès de les institucions catalanes va ser exactament zero. Sembla que commemorar la història d'uns senyors que eren guerrers i (per tant) dolents no era adient per a un país com el nostre, asfixiat per la correcció política.

D'aquí a quatre anys, el 2011, serà el 700 aniversari de la conquesta d'Atenes pels almogàvers. Atenes va ser una ciutat catalana durant 88 anys i el català hi va ser llengua oficial. Ara: no crec que la Generalitat (tripartida o convergent, és igual) hi mostri cap mena d'interès. O sigui que ho tinc clar: intentaré que sigui el govern espanyol qui enguegi alguna mena de commemoració. Segur que tindrà més èxit. puigpelat@lamanyana.cat

Engrunes
Joan Oliver

Pacte de Progrés

El govern del Pacte de Progrés, ara fa vuit anys, va ser un desastre. La versió més estesa diu que va ser un desastre perquè era una olla de grills, però els problemes eren molt més de fons. La comparació amb el primer tripartit català és fàcil i encertada: el problema principal no era el xivarri, el problema era que es tractava d'una coalició de forces perdedores que s'havien ajuntat amb l'únic propòsit de fer fora del poder els que l'havien monopolitzat durant molts d'anys. I com que tenien ben poca cosa en comú, van haver d'accentuar els gestos i els discursos suposadament d'esquerres per fer veure que tenien un projecte, més enllà del projecte d'ocupar el poder. Si els gestos a la Catalunya d'en Maragall van centrar-se en l'Estatut, a les Illes de l'Antich van centrar-se en l'ecotaxa. Un projecte malgribat que els va crear tota mena de problemes per a no res.

El canvi

Pels pèls dels pèls, l'aritmètica i la senyora Munar permetran que es reediti el vell Pacte de Progrés. Però com que el gat escaldat fuig de l'aigua freda, abans de constituir-se el govern, l'Antich ja ha dit del dret i del revés que no faran res que s'assembla ni poc ni gens a l'ecotaxa. A més, seguint l'exemple català, han decidit canviar-li el nom a l'invent per evitar que els recordin els desastres del passat. El nom que s'han empecat no guanyaria un concurs de màrqueting ni entre alumnes de primària. Diuen que de la cosa se'n dirà Acord per a l'Estabilitat Política i el Futur Sostenible de les Illes Balears. Amb aquest nom ja es veu que la cosa és força embolicada.

PSOE-PSIB

Sembla que, aquest cop, en Francesc Antich vol manar de bo de veres i ja en el procés negociador per a l'acord ha marcat terreny i ha maltractat el Bloc. Li ha arrabassat una de les àrees que millor va funcionar en el govern de fa vuit anys, educació i cultura, i ha deixat en mans d'Unió Mallorquina tot allò que té a veure amb el turisme i el medi ambient. Amb un PSM debilitat, dins del Bloc, i amb un PSOE que treu pit, es fa difícil de veure que aquest nou Govern Balear d'esquerres pugui ser gaire millor per al país que el Pacte de Progrés. Tant de bo m'equivoqui, però ho veig francament negre.

Ens
ha arribatL'AVUI
CONFIDENCIALNomés són
monolingües les
administracions
catalanes?

El PP i Ciutadans es queixen del "monolingüisme" de les administracions catalanes, tant dels ajuntaments com de la Generalitat. "Només s'adrecen en castellà als ciutadans quan es tracta de cobrar", denuncien. Si la crítica pretén ser honesta, s'hauria d'adreçar a totes

els administracions. Un estudi que acaba de publicar la Plataforma per la Llengua denuncia que l'administració de l'Estat fa servir el castellà en més del 90 per cent dels anuncis que publica en premsa escrita a Catalunya. Aquests, ni quan volen cobrar...